VÍVÁS VILÁGBAJNOKSÁG, BUDAPEST, MÉG 10 NAP – NŐI PÁRBAJTŐR

Új ingerek, régi csillogás

RÁÁLLTAK A MODERN STÍLUSRA, sokat elemeznek, és az olimpiai bajnokokat is képesek legyőzni a magyarok

Szász Emese (balra) szíve és keze aranyat érhet, de a csapatnak már a négy közé jutáshoz is bravúr kell
FOTÓ: MTI

NS-SZAKÉRTŐ»

SZLOVENSZKY LAJOS
a szövetség szakmai alelnöke

Az elmúlt években az idősebb generáció nagyon hiányzott, a fiatalok pedig még nem értek be. Most is elsősorban Szász Emese vívásán múlik a siker, de az is számít, mit tud Révész Julianna hozzátenni, és a fiatalabbak mennyire nőnek fel hozzájuk. A csapattagok biztosan szégyellik, hogy tavaly nem jutottak ki az olimpiára, ki akarják javítani az előző évet, és új seprű itt is jól seper vezetőedzőként. A fizikai munka terén jól dolgoztak a lányok, a kiegészítő edzésekre nagyobb hangsúlyt fektettek.

Arday Attila »

Nem rendkívüli történet a magyar vívásban a női párbajtőrözőké: mindent tudnak a fegyverrel, az elmúlt években mégis alig láttunk ebből valamit, az olimpiai kvótát sem sikerült megszereznie a csapatnak. Változtatni kellett, Kovács Iván, az ősszel kinevezett vezetőedző pedig változtatott is.

„Gőzerővel dolgozunk mi is, de sokkal több pihenőidőt kapnak a lányok, és sokkal nagyobb hangsúlyt fektetünk a speciális fizikai képességekre. Nem az edzőtáborban kell megtanulni vívni, viszont rengeteget beszélgetünk, videózunk, hogy elemezni tudjunk más stílusokat is. Mi is átálltunk egy újra, hiszen a tempóvívásban nagyon elmaradtunk a nemzetközi mezőnytől” – mondja Kovács Iván, aki úgy látta, a hangulaton is van mit javítani, mert kevés volt a mosoly az arcokon. Az új ingerek mellett aztán a javuló eredményeknek köszönhetően több lett a nevetés, a csapat világkupadöntőben vívott, Európa-bajnoki érmet szerzett – fél évtized után. Az elmúlt fél évben tíz helyet javított a világranglistán, így jelenleg a nyolcadik. És lesz még sokkal jobb is, valószínűleg már a világbajnokság után.

A jelenlegi nyolcadik helyről csak jó irányban mozdulhat el a csapat, mert ez az a pozíció, amely a lehető legnehezebb feladat elé állítja a versenyzőinket. Kovács Iván úgy látja, az összes fegyvernem közül az ő együttesére vár a legnagyobb kihívás: a nyolcaddöntőben az Európa-bajnoki címvédő észtek, majd továbbjutás esetén, a negyeddöntőben az olimpiai bajnoki cím védői, a kínaiak az ellenfelek.

„Az észtektől legutóbb csak néhány tussal kaptunk ki, de akkor nem vívtak jól a lányok, négy-öt tussal jobbak vagyunk náluk – mondja a vezetőedző, aki a kínaiak erényeit és gyengéit is felvázolta: – *Mivel rengeteg emberből válogatnak, könnyebben találnak négy őstehetséget. A mai tempóvívást pedig jól és türelmesen alkalmazzák. Az akcióik viszont behatároltak, nem nagyon kreatívak, mi éppen ezért tudtuk már megverni őket. Mi vagyunk idén az egyetlen csapat, amelynek ez sikerült az egyenes ágon.”*

A magyar csapat

SZÁSZ EMESE
(5. a világranglistán)

Egyéniben világbajnoki ezüst- és bronzérmes, de mindenki tudja, a keze és a szíve is aranyból van. A júniusi Eb-n az egyéni bronz után káprázatos vívással a csapatot is éremhez segítette.

RÉVÉSZ JULIANNA
(50.)

Angliából hívta fegyverbe Kovács Iván a szezon elején, Révész pedig hamar megmutatta, miért. Az önbizalma a többieknek erőt adhat, neki is köszönhető, hogy a csapat már nem csak Szász Emeséből áll.

BUDAI DORINA
(119.)

A magyar vívás elmúlt öt évére jellemző, fura pályafutás az övé. A világ legjobb korosztályos versenyzője volt, a felnőttekre is veszélyesen vívott már, aztán mintha valami vagy valaki elsöpörte volna a talentumát. Idén azért kiderült, bőven menthető.

ANTAL EDINA
(125.)

Az ő eredménysorát is nehéz értelmezni: uralta a juniormezőnyt Európában, 2010-ben negyeddöntős volt a felnőttek világbajnokságán, később mégis alig hallatott magáról. Huszonkét éves, bármit elérhetne még. Rajta múlik.